

Prof. dr. sc. Dževdeta Ajanović (1943 – 2023)

Godina 1993., početak rada Islamske pedagoške akademije u Zenici, prvi susret s prof. Ajanović. Bilo je to vrijeme osobne zbunjenosti, velikog bola i neupitne komunitarne poistovjećenosti s Bosnom i bosanskim muslimanima. Bili smo Profesoricini asistenti, učili smo prve korake akademskog hoda od prof. Ajanović. Bez nadmenosti, bez isticanja razlike u našim akademskim zvanjima, prof. Dževdeta je strpljivo, blago i s povjerenjem oblikovala naše početke. Ako smo kasnije dali svojim asistentima makar zehru onog suštinskog ljudskog, to je od prof. Ajanović, ona nas je tome naučila.

Profesorica je bila nosilac kolegija Pedagogija, u početku na samo jednom odsjeku koji je postojao na IPA u Zenici, kao i na nizu pedagoških predmeta na Pedagoškoj akademiji u Zenici. Sve što se poslije dešavalo u razvoju pedagogije na IPF UNZE, Profesorica je ohrabivala, nenametljivo instruirala, na svoj osobeni način bila prisutna.

U danu njenog preseljenja na Bolji Svijet, razgovaramo s pojedinim kolegama s Odsjeka za pedagogiju na Filozofskom fakultetu UNSA, na kojem je stekla svoju penziju. I tu jednaka ganutost njenim odlaskom, ali i neupitno slaganje oko onog najvažnijeg i najteže

dostižnog – dobar Čovjek. I ovo prigodno pisanje bilo bi nepotpuno bez spominjanja, pored znanstveno-istraživačke snage prof. Ajanović, njene velike ljubavi prema porodici i rahmetli suprugu, prof. dr. sc. Ekremu Ajanoviću. U ljeto prošle godine, na promociji biografske knjige o prof. Ekremu Ajanoviću, u prepunoj sali Doma kulture u Tešnju, dok se govorilo o biografiji, Profesorica s napregnutošću prati govornike vjerno, odano bdijući nad uspomenom nad rahmetli suprugom. I opet velika lekcija otmjene, obrazovane i plemenite žene: o važnosti naših osobnih, porodičnih memoriranja, ali i memorija jedne zajednice.

S poštovanjem,
Edina Vejo i Izet Pehlić